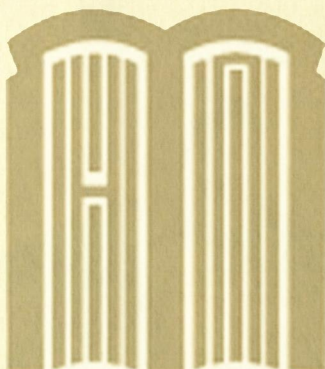

срѣдства и да спечели за дѣлото нѣкой свои познати. Следъ като се убедѣлъ въ тѣхното искрено желание да станатъ бунтовници, той е трѣбовало да ги заведе да се закълнатъ предъ Измирлиева и Панова, които ги карали да цѣлуватъ евангелието и две кръстосани саби. Свищеникъ не присъствувалъ. Нѣкои отъ по-буйнитѣ младежи, чапкънитѣ, се кълнѣли предъ Георги Поповъ. Комитетътъ разпредѣлилъ подготвителната работа така: Иванъ Пановъ, Георги Бош-

наковъ и Н. Бендеревъ се стараели да спечелятъ по-интелигентнитѣ младежи, Маню Тодоровъ агитиралъ между сериознитѣ млади еснафи въ махалата Св. Богородица, а Михалъ х. Стояновъ — въ махалитѣ Св. Георги и Св. Петъръ; Георги попъ Христовъ водѣлъ приятелство съ крайнитѣ за онова време младежи, наречени „краевци“ или „чапкъни“. Свѣрталището на тия „чапкъни“ е било на жигния пазаръ въ хана на Рахнеолу. За връзка между Измирлиева и Панова и другитѣ членове на мѣстния комитетъ е служелъ 17 годишниятъ Атанасъ Бендеревъ. А пъкъ Стефанъ Филевъ е служелъ за връзка между Стамболова въ Самоводени и Горна-Орѣховския мѣстенъ комитетъ. На останалитѣ членове отъ